

**Kohtuasi C-389/23**

**Eelotsusetaotlus**

**Saabumise kuupäev:**

27. juuni 2023

**Eelotsusetaotluse esitanud kohus:**

Amtsgericht Wedding (Weddingi esimese astme kohus, Saksamaa)

**Eelotsusetaotluse kuupäev:**

19. mai 2023

**Avaldaja maksekäsumenetluses:**

Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH

**Võlgnik:**

Oranzherii Gimel II EOOD

---

**Kohtumäärus**

Kohtuasjas, mille pooled on

**Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH**, [...] 81373 München

– avaldaja maksekäsumenetluses –

[...]

*versus*

**Oranzherii Gimel II EOOD**, [...] 1839 Sofia, Bulgaaria

– võlgnik –

[...]

tegi Amtsgericht Wedding (Weddingi esimese astme kohus) [...] 19. mail 2023  
järgmise kohtumääruse:

I.

Menetlus peatatakse.

## II.

ELTL artikli 267 alusel esitatakse Euroopa Kohtule liidu õiguse tõlgendamise kohta järgmine eelotsuse küsimus:

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1393/2007 kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (dokumentide kättetoimetamine), millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1348/2000, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1896/2006, millega luuakse Euroopa maksekäsumenetlus, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mille kohaselt tühistab kohus vaidlustatud Euroopa maksekäsu, kui seda ei ole võlgnikule kätte toimetatud või ei ole kehtivalt kätte toimetatud?
2. Kui esimesele eelotsuse küsimusele vastatakse jaatavalt: Kas eespool nimetatud määrusi tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis näeb ette, et Euroopa maksekäsu sundtäitmine tunnistatakse lubamatuks, kui maksekäsku ei ole võlgnikule kätte toimetatud või ei ole kehtivalt kätte toimetatud?
3. Kui esimesele eelotsuse küsimusele vastatakse jaatavalt: Kas määrust nr 1896/2006 tuleb tõlgendada nii, et võlgnik, kellele on Euroopa maksekäsu tegemine teada, kuid kellele ei ole maksekäsku veel kätte toimetatud või ei ole kehtivalt kätte toimetatud, ei saa seda veel tegelikult vaidlustada?

## Põhjendused

### I.

Saksamaa elava avaldaja avalduse alusel tegi Amtsgericht Wedding – Europäisches Mahngericht Deutschland (Weddingi esimese astme kohus – Saksamaa kohus Euroopa maksekäsu menetluses, Saksamaa) [4. jaanuaril 2019] määrusele nr 1896/2006 tuginedes Euroopa maksekäsu Bulgaarias elava võlgniku suhtes. Bulgaaria asutused korraldasid maksekäsu kättetoimetamise vastavalt määrusele nr 1393/2007. Bulgaaria vastuvõttev asutus tõendas hiljem, et kättetoimetamine toimus 26. juulil 2019. Määruse nr 1393/2007 artikli 10 lõike 1 kohasest teatisest ei nähtunud siiski, et kättetoimetamine oleks toimunud isikule üleandmise teel, elektrooniliselt, postkasti panemise teel või et maksekäsk oleks isiku jaoks mujal hoiule jäetud. Teatise punktis 12.2.1.3 on märgitud, et kättetoimetamine toimus muul viisil. Täpsem teave selle kohta oli koostatud bulgaaria keeles, selle vaba tõlge on järgmine: „Bulgaaria kohtumenetluse seadustiku artikli 50 lõige 2: Isik on aadressilt lahkunud ja ei ole oma elukoha aadressi registreerinud. Teated [...] loetakse õiguspäraselt kättetoimetatuks.“ Kehtivast kättetoimetamisest lähtudes tunnistas maksekäsu teinud kohus

24. aprillil 2020 maksekäsu määruse nr 1896/2006 artikli 18 lõike 1 kohaselt täidetavaks.

Võlgnik esitas 1. märtsil 2021 faksi teel saadetud kirjaga maksekäsu vastu vastuväite ja teise võimalusena palus „endise olukorra ennistamist“. Sellega seoses väitis võlgnik sisuliselt, lisades vande all antud kinnituse, et ta sai Euroopa maksekäsust esmakordselt teada täitetoimingute käigus 24. veebruaril 2021. Olles saanud kohtult selgitusi lubatavate õiguskaitsevahendite kohta, teatas ta 25. märtsil 2021 esitatud kirjaga, et ta soovib kättetoimetamise tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Zivilprozessordnung, edaspidi „ZPO“) § 1092a alusel vaidlustada.

## II.

Käesolevas asjas väidab võlgnik, et Euroopa maksekäsku ei ole talle kätte toimetatud.

Määruse nr 1896/2006 artikli 20 kohane maksekäsu läbivaatamise taotlus eeldab kõikide alternatiivide puhul, et maksekäsk on kehtivalt kätte toimetatud, et kulgema on hakanud määruse nr 1896/2006 artikli 16 lõike 2 kohane vastuväite esitamise tähtaeg ja et tähtaja jooksul ei ole vastuväidet esitatud. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu eelotsusetaotluse põhjal tegi Euroopa Kohus 4. septembril 2014 otsuse *eco cosmetics* ja *Raiffeisenbank St. Georgen* (C-119/13 ja C-120/13), milles ta sedastas, et määruse nr 1896/2006 artikli 20 kohane Euroopa maksekäsu läbivaatamise menetlus ei ole analoogia alusel kohaldatav, kui ilmneb, et Euroopa maksekäsku ei ole kätte toimetatud kooskõlas selle määruse artiklites 13–15 kehtestatud miinimumstandarditega. Euroopa Kohus märkis ka seda, et kui selline eiramine avastatakse alles pärast Euroopa maksekäsu täidetavaks tunnistamist, peab võlgnikul olema võimalus esitada kõnealuse eiramise peale kaebus, mille rahuldamise korral asjaomane täidetavaks tunnistamise otsus tühistatakse. Kui liidu õiguses selline õiguskaitsevahend puudub, tuleb kõnealune õiguskaitse tagada riigisiseste õigusnormidega.

[...] [märkused varasema õigusliku olukorra kohta, mis ei ole käesoleval juhul asjakohane]

Saksa seadusandja lõi hiljem ZPO §-ga 1092a riigisisese õigusnormi, mis näeb ette eriomase õiguskaitsevahendi. Viidatud õigusnorm on sõnastatud järgmiselt:

### **Õiguskaitsevahend Euroopa maksekäsu kättetoimetamata jätmisel või nõuetevastase kättetoimetamise korral**

(1) 1 Võlgnik võib taotleda Euroopa maksekäsu tühistamist, kui Euroopa maksekäsku

1. ei ole talle kätte toimetatud või

2. ei ole talle kätte toimetatud määruse (EÜ) nr 1896/2006 artiklites 13–15 kehtestatud nõuetele vastaval viisil.

2 Taotlus tuleb esitada ühe kuu jooksul alates ajast, mil võlgnik sai teada või oleks võinud teada saada Euroopa maksekäsu tegemisest või selle nõuetevastasest kättetoimetamisest. 3 Kui kohus taotluse esimeses lauses nimetatud põhjusel rahuldab, siis Euroopa maksekäsk tühistatakse.

(2) 1 Kui kohus on lõike 1 esimese lause kohase taotluse esitamise ajal tunnistanud Euroopa maksekäsu määruse (EÜ) nr 1896/2006 artikli 18 alusel juba täidetavaks ja kui ta nõude nüüd rahuldab, tunnistab ta maksekäsu sundtäitmise lubamatuks. 2 Lõike 1 kolmas lause on analoogia alusel kohaldatav.

(3) 1 Otsus tehakse määrusega. 2 Määrus ei ole edasikaevatav. 3 § 1092 lõiked 2–4 on analoogia alusel kohaldatavad.

### III.

#### Esimene eelotsuse küsimus

- 1 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul ei olnud Euroopa maksekäsku kätte toimetatud kehtivalt. On tõsi, et Bulgaaria vastuvõttev asutus lähtus kättetoimetamisteatises kehtivast kättetoimetamisest; teatises sisalduva teabe tõlkest ei nähtu siiski sisuliselt, et kättetoimetamine oleks toimunud ühenduse õiguse kohaselt kehtival viisil. Vastuvõttev asutus märkis, et võlgnik oli märgitud aadressilt juba lahkunud, ja lähtus pelgalt äriregistris veel olemasolevate registrikannete põhjal kättetoimetamise kehtivusest. Seega pidas vastuvõttev asutus kättetoimetamist vaid (ilmselt) Bulgaaria riigisisese õigusest tuleneva fiktsiooni alusel kehtivaks. Seega on ilmselge, et määruse nr 1896/2006 artikli 12 lõikest 5 ja artiklitest 13–15 tulenevaid rangemaid miinimumnõudeid kehtivale kättetoimetamisele ei ole järgitud; kättetoimetamise fiktsiooni, mis tugineks ainult äriregistri kannetele – nagu see võib olla ette nähtud Bulgaaria õigusega –, viidatud sätteid ette ei näe.
- 2 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib kõigepealt märkida, et ta peab ZPO § 1092a sätet liidu õigust arvestades põhimõtteliselt küsitavaks ka seetõttu, et õiguskaitsevahend on kasutatav teatud tähtaja jooksul ja tähtaeg hakkab kulgema ajast, mil võlgnikule on maksekäsu tegemine või maksekäsu puudulik kättetoimetamine kõigest teada, ilma et maksekäsk peaks tingimata olema tema käsutuses või ilma et ta peaks teadma, millises kohtus või millise numbriga kohtuasja puhul ta õiguskaitsevahendit kasutada saab. Veelgi enam, tähtaeg hakkab kulgema ka siis, kui võlgnikule oleks kõigest võinud see teada olla, seega ka juhul, kui talle ei ole maksekäsu olemasolu teada kergest hooletusest.

Seda aspekti ei saa kohus käesolevas asjas esitatud eelotsuse küsimuses siiski käsitleda, sest see ei ole asja lahendamise seisukohast määrav. Võlgnik on usutavalt väitnud, et ta sai maksekäsust esmakordselt teada alles 24. veebruaril 2021. ZPO § 1092a kohaseks õiguskaitsevahendiks ei tule pidada mitte alles tema

25. märtsi 2021. aasta kirja, millega ta kättetoimetamise ZPO § 1092a alusel sõnaselgelt vaidlustas, vaid juba tema 1. märtsi 2021. aasta kirja (vastuväide ja „endise olukorra ennistamise taotlus“). Seda seetõttu, et põhjendamiseks viitas ta sisuliselt üksnes puuduvale kättetoimetamisele. 1. märtsi 2021. aasta kirja puhul järgis ta ZPO § 1092a lõike 1 teise lause kohast tähtaega, millest tulenevalt ei saa küsimus, kas säte ei ole kohaldatav ka tähtaega reguleeriva õigusnormi tõttu, olla käesoleva asja lahendamise seisukohast määrav.

- 3 Asja lahendamise seisukohast on siiski määrav küsimus, millise õigusliku tagajärje peab kohus välja kuulutama.

Euroopa Kohus märkis kohtuotsuses *eco cosmetics* ja *Raiffeisenbank St. Georgen*, et riigisisene õiguskaitsevahend, millega võlgnik tulemuslikult väidab, et Euroopa maksekäsku ei ole talle kätte toimetatud või ei ole kehtivalt kätte toimetatud, peab kaasa tooma täidetavaks tunnistamise tühisuse. Eelotsusetaotluse esitanud kohus mõistab seda vaid miinimumnõudena, mis teistsuguseid riigisiseseid õigusnorme üldiselt ei välista. Siiski on kohtul kahtlusi, kas seejärel loodud Saksa õigusnorm, mis on Euroopa Kohtu otsusega võrreldes oluliselt rangem, võib olla kehtiv. ZPO § 1092a lõike 1 kolmanda lause kohaselt peab kohus juhul, kui Euroopa maksekäsku ei ole üldse kätte toimetatud või ei ole kehtivalt kätte toimetatud, selle võlgniku nõudel tühistama.

a. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul on ZPO § 1092a lõige 1 vastuolus määruse nr 1896/2006 sätetega, eelkõige selle artiklitega 16 ja 17. ZPO § 1092a lõige 1 käsitleb juhtumit, kus Euroopa maksekäsku ei ole veel üldse kätte toimetatud või ei ole kehtivalt kätte toimetatud, seega on tegemist olukorraga, kus vastuväite esitamise tähtaeg ei ole veel üldse kulgema hakanud. Ilmselt puudub juba üldine õiguskaitsevajadus eriomase õiguskaitsevahendi loomiseks, millega saaks võlgnik ennast Euroopa maksekäsu vastu kaitsta, kui vastuväite esitamise tähtaeg ei ole tema kahjuks veel üldse kulgema hakanud. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul tähendab see ühtlasi määruse nr 1896/2006 sätete rikkumist. Nimelt sätestab määrus Euroopa maksekäsu vastu kasutatava õiguskaitsevahendina ainult artikli 16 kohase vastuväite, mille tagajärjeks on omakorda vastavalt artiklile 17 menetluse jätkumine päritoluliikmesriigi pädevates kohtutes. ZPO § 1092a lõige 1 näeb seevastu ette, et võlgnik võib ajaliselt kaugemale minnes kasutada muud õiguskaitsevahendit kui vastuväide, millega ta saab lisaks saavutada Euroopa maksekäsu tervikuna tühistamise. Seega on võlgnikul võimalus täielikult takistada artikli 17 kohast vaidlusaluste asjaolude selgitamist kohtus. Sellest tulenevalt leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et viidatud säte rikub liidu õigusnormide esimust.

b. ZPO § 1092a lõike 1 suhtes on eelotsusetaotluse esitanud kohtul kahtlusi ka seetõttu, et küsimus, kas Euroopa maksekäsk tühistatakse või – nagu on ette nähtud määruse nr 1896/2006 artiklis 17 – viiakse läbi võistlev menetlus, sõltuks lõppkokkuvõttes juhusetest. Kui maksekäsu teinud kohus tuvastab omal algatusel, et Euroopa maksekäsku ei ole veel üldse kätte toimetatud või ei ole kehtivalt kätte toimetatud, korraldab ta (loomulikult) omal algatusel uue kättetoimetamise, mis

võib kaasa tuua määruse artiklite 16, 17 kohased muud õiguslikud tagajärjed või – kui vastuväidet ei esitata – jõustunud maksekäsu. Kui võlgnik saab sellises olukorras seevastu juhuslikult (nt tulenevalt kättetoimetamisest valele adressaadile, kes teda teavitab, või tulenevalt kättetoimetamisest, millel puudub nõutav tõlge) juba varem teada, et tehtud on Euroopa maksekäsk, ja selle maksekäsu ZPO § 1092a alusel vaidlustab, peaks kohus maksekäsu kui sellise täielikult tühistama ja menetlus oleks võlgniku kasuks lõplikult lõpetatud. Kui aga see, kas kohus tuvastab puuduliku kättetoimetamise ise, kas maksekäsk seejärel tühistatakse või alustatakse hiljem võistlevat menetlust, sõltub üksnes juhusest, siis on eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul õiguslike tagajärgede aspektist tegemist objektiivselt põhjendamatult erineva kohtlemisega.

c. Määruse nr 1896/2006 eesmärk on vastavalt põhjendusele 9 luua võimalus tsiviilnõudeid piiriülevalt esitada või lahendada ning kohtuvaidlusi lihtsustada ja kiirendada. Määruse põhjenduste 1 ja 2 kohaselt soovitakse edendada siseturu nõuetekohast toimimist, kõrvaldades takistused tsiviilasjade lahendamise tõrgeteta sujumiseks. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul on alust karta, et ZPO § 1092a kohane õiguskaitsevahend võib takistada ka määruse soovitatavat toimet nende eesmärkide saavutamisel. Nimelt kui võlausaldaja kaalub, kas esitada oma nõuded tavalises hagimenetluses või Euroopa maksekäsumenetluses, peab ta ZPO § 1092a jätkuva kehtivuse korral arvestama ka riskiga, et maksekäsk võib ka siis, kui see ei ole võlgniku suhtes veel isegi jõustunud, olla juba lõplikult tühistatud. Selle tagajärjel peaks avaldaja kandma Euroopa maksekäsumenetluse kulud ja peale selle esitama oma nõuded uues menetluses, leppides võimaliku märkimisväärse viivitusega. Olenevalt olukorrast võib juhtuda, et avaldaja ei saa nõudeid üldse esitada, kui uue menetluse alustamise ajaks on asi juba aegunud. ZPO § 1092a säte võib seega olenevalt asjaoludest viia selleni, et Euroopa maksekäsumenetlust kasutatakse nõude esitamiseks vaid harva.

d. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu kahtlusi ZPO § 1092a suhtes suurendab ka Euroopa Kohtu varasem praktika. Euroopa Kohus sedastas 2. märtsi 2017. aasta otsuses Henderson (C-354/15), et määruse nr 1393/2007 II lisas toodud tüüpvormi edastamata jätmine ei too kaasa kogu eelneva kättetoimetamise tühisust, vaid võib kaasa tuua üksnes selle, et kohus peab kättetoimetamise käigus edastamata jäetud dokumendi tagantjärele edastama. Seda, et see põhimõte kehtib ka Euroopa maksekäsumenetluse raames toimuva kättetoimetamise suhtes, on Euroopa Kohus märkinud 6. septembri 2018. aasta otsuses Catlin Europe SE (C-21/17). Kui juba kättetoimetamine ei saa sellega seotud probleemide tõttu tervikuna tühine olla, siis peaks selline õiguslik tagajärg olema seda enam välistatud kättetoimetatava dokumendi kui terviku puhul. Nii tuleb mõista ka Euroopa Kohtu märkust otsuses Catlin Europe SE (punkt 49), et puudulik kättetoimetamine ei või kaasa tuua kättetoimetatava dokumendi tühisust.

Eelotsusetaotluse esitanud kohtu kahtlusi ZPO § 1092a sätte suhtes võib toetada ka asjaolu, et hilisem Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2020. aasta määrus (EL) nr 2020/1784, mis käsitleb kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kättetoimetamist tsiviil- ja kaubandusasjades (dokumentide

kättetoimetamine), sisaldab artikli 12 lõigetes 5, 6 kättetoimetamise puuduste heastamist käsitlevaid õigusnorme, kuid ei näe ette kogu kättetoimetamise või – millega oleks tegemist käesolevas asjas – kogu kättetoimetatava dokumendi tühisust.

#### IV.

##### Teine eelotsuse küsimus

Kui kohus on, nagu käesoleval juhul, Euroopa maksekäsu juba täidetavaks tunnistanud, näeb ZPO § 1092a lõige 2 ette, et kohus teeb lisaks teatavaks ka maksekäsu sundtäitmise lubamatuse.

Kui Euroopa Kohus leiab seoses esimese eelotsuse küsimusega, et selline säte nagu ZPO § 1092a lõige 1 ei ole ühenduse õigusega kooskõlas, siis on – vahetu kohaldamise korral – kehtetu ka ZPO § 1092a lõike 2 säte. Seda seetõttu, et viidatud säte eeldab, et kohus on lõike 1 kohase taotluse rahuldanud ja näeb – iseenesest järjekindlalt, kuigi olenevalt asjaoludest ainult deklaratiivse funktsiooniga – ette, et seejärel tuleb teatavaks teha ka see, et maksekäsu sundtäitmine tunnistatakse lubamatuks.

Kui Euroopa Kohus jõuab järeldusele, et ZPO § 1092a lõige 1 ei ole kohaldatav, tekib eelotsusetaotluse esitanud kohtul siiski küsimus, kas sellise riigisisese õiguskaitsevahendi raames, nagu näeb ette ZPO § 1092a lõige 2, võiks – eraldi – teatavaks teha, et maksekäsu sundtäitmine tunnistatakse lubamatuks. Ka selle suhtes esineks käesolevas asjas siiski kahtlusi. Euroopa Kohus märkis kohtuotsuses *Eco cosmetics* ja *Raiffeisenbank St. Georgen* üksnes seda, et kohtuotsus peab kaasa tooma täidetavaks tunnistamise tühisuse. Kui aga kohus teeks analoogiliselt ZPO § 1092a lõikega 2 teatavaks, et maksekäsu sundtäitmine on lubamatu, takistaks see sõnastuse kohaselt maksekäsu täitmist püsivalt, kuigi mõeldavad on ka sellised olukorrad, kus pärast tagantjärele toimunud kehtivat kättetoimetamist on Euroopa maksekäsk seejärel täidetav.

#### V.

##### Kolmas eelotsuse küsimus

Euroopa Kohus on kohtuasjades *Henderson* ja *Catlin Europe SE* sedastanud, et kui kättetoimetamine osutub kehtetuks, peab kohus kättetoimetatava dokumendi või selle puuduva osa tagantjärele kätte toimetama.

Nagu märgitud, leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et käesolevas asjas oli Euroopa maksekäsu 26. juulil 2019 toimunud kättetoimetamine kehtetu. 1. märtsi 2021. aasta kirjaga esitas võlgnik Euroopa maksekäsu vastu lisaks õiguskaitsevahendile – mida käesoleval juhul tõlgendatakse ZPO § 1092a kohase taotlusena – ka vastuväite. Sel ajal ei olnud vastuväite esitamise tähtaeg veel kulgema hakanud. Kohus ei toimetanud võlgnikule maksekäsku siiski isegi mitte ametlikult uuesti kätte, kuna võlgnikule oli see teada juba täitemenetlusest.

Kolmanda eelotsuse küsimusega soovib kohus teada, kas võlgnik saab olemasolevat Euroopa maksekäsku tegelikult vaidlustada, kui seda ei ole talle igast aspektist kehtivalt kätte toimetatud.

Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et asja on vaja selgitada, kuna Euroopa Kohus märkis kohtuotsuses *eco cosmetics* ja *Raiffeisenbank St. Georgen* (punkt 42), et „sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas [ei saa] kohaldada määruse nr 1896/2006 artiklites 16 ja 17 ette nähtud vastuväite esitamise menetlust.“ Peale selle sedastas Euroopa Kohus (punkt 49): „Võttes arvesse eespool esitatud kaalutlusi, tuleb esimesele küsimusele vastata, et määrust nr 1896/2006 tuleb tõlgendada nii, et selle artiklites 16–20 nimetatud menetlused ei ole kohaldatavad, kui ilmneb, et maksekäsku ei ole kätte toimetatud kooskõlas selle määruse artiklites 13–15 kehtestatud miinimumstandarditega.“

Osa Saksa õigusteadlastest on nende sõnastuste põhjal järeldanud, et Euroopa Kohus tahtis sellega väljendada seda, et võlgnik, kellele ei ole maksekäsku veel kehtivalt kätte toimetatud, ei saa maksekäsu vastu – kuigi ta on selle olemasolust teadlik – ka mitte igaks juhuks tähtaja jooksul vastuväidet esitada.

Kui Euroopa Kohus sooviks – nagu seda on osaliselt mõistetud – võlgniku vastuväite esitamise õigust sellel hetkel välistada, siis kitsendataks võlgniku menetlusõigusi eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul siiski sellisel määral, et määru nr 1896/2006, sealhulgas selle artiklis 16 sätestatud õiguskaitse oleks märkimisväärselt piiratud. Nii võiks võlgniku suhtes, kellele on Euroopa maksekäsk kätte toimetatud ilma nõutava tõlketa, kuid kes on vastuväite igaks juhuks juba esitanud, olla sellega, et talle tõlge tagantjärele kätte toimetatakse (vastavalt kohtuotsuste *Hendersoni* ja *Catlin Europe SE* nõuetele), ilma et ta esitaks vastuväidet teist korda – kuna ta arvab, et ta on selle juba kehtivalt esitanud –, lõplikult otsus tehtud, kuna tema esimest vastuväidet peetaks veel täielikult vastuvõetamatuks.

Kuna ei ole selge, kuidas tuleb Euroopa Kohtu otsust mõista, toimib eelotsusetaotluse esitanud kohus teistes Euroopa maksekäsmenetlustes praegu nii, et täidetavaks tunnistamise kehtivuse vastu esitatud vastuväidete korral teeb kohus igaks juhuks uue kättetoimetamise ja juhib samal ajal võlgniku tähelepanu sellele, et ta võib 30 päeva jooksul esitada igaks juhuks siiski uue vastuväite, et vältida õiguslikult ebasoodsamasse olukorda sattumist. Seda seetõttu, et võlgnik ei tule tavaliselt ise selle peale, et pärast kättetoimetamise täiendamist peab ta vastuväite uuesti esitama, olgugi et ta oli seda varem juba teinud. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul ei saa aga see, kas võlgnik saab ennast Euroopa maksekäsu vastu tõhusalt kaitsta, sõltuda juhusest, kas kohus juhib sellele tähelepanu ja/või kas vastuväide tähtaja jooksul tegelikult uuesti esitatakse.

Seetõttu soovib kohus, tuginedes ka asjaomasele debatile erialakirjanduses, teada, kas Euroopa Kohus soovis eespool viidatud kohtuotsuse punktides 42, 49 pidada õigust esitada vastuväidet enne tähtaega lubamatuks.

Kui Euroopa Kohus jõuab järeldusele, et vastuväidet võib selles olukorras tähtaja jooksul esitada juba enne kehtivat kättetoimetamist, leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus käesoleva kohtuasja seisukohast, et – kuivõrd maksekäsk on esimese ja teise eelotsuse küsimuse raames kehtiv, kuid selle täidetavaks tunnistamine tuleb tühistada – võib ta määruse nr 1896/2006 artikli 17 kohaselt anda menetluse üle otse riigisisesele tsiviilkohtule, ilma et oleks vaja uut kättetoimetamist ja võlgniku uut vastuväidet.

ELTL artikli 267 kolmanda lõigu kohaselt on eelotsusetaotluse esitanud kohus kohustatud esitama Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse. Seda seetõttu, et ZPO § 1092a lõike 3 teise lause kohaselt ei saa Amtsgericht Wedding – Europäisches Mahngericht Deutschland'i otsuseid edasi kaevata.

[...]

TÖÖDOKUMENT